

РЕШЕНИЕ

№ 1786

гр. София, 15.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9542** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез юрк. Н. срещу решение от 16.07.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 22 състав по нахд № 5742/2012 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-64/13.02.2012 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв., на основание чл. 351, ал. 2 във вр. ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 121в, ал. 4 от КСО.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че районният съд не е обсъдил и констатирал допуснати в хода на административно-наказателното производство нарушения. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответната страна – КФН, чрез процесуалния представител юрк. Н., оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН, която не се оспорва от нарушителя. Съдът е приел, че при извършена проверка от служители на КФН на дейността на [фирма] било установено, че към 31.10.2010 г. дружеството не е разполагало със собствен капитал в размер не по-малък от 50 % от минимално изискуемия съгласно чл. 121в, ал. 4 КСО. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено и законосъобразно на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл. 351, ал. 2 във вр. ал. 1 от КСО.

Фактическата обстановка е правилно установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства и СРС е формирал обоснован извод, че към 31.10.2010 г. касаторът не е разполагал със собствен капитал в размер не по-малък от 50 % от минимално изискуемия, каквото е изискването на чл. 121в, ал. 4 КСО. Въззивният съд обаче в противоречие с материалния закон е приел, че с деянието на [фирма] е осъществен състав на нарушение по чл. 121в, ал. 4 КСО, поради което е достигнал и до незаконосъобразния извод за правилно ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Съгласно чл. 121в, ал. 4 от КСО пенсионноосигурителното дружество трябва да разполага по всяко време със собствен капитал (капиталова база) в размер не по-малък от 50 на сто от минималния капитал по ал. 2. С разпоредбите на ал. 6 и ал. 7 от същата правна норма е предвидено, че когато собственият капитал (капиталовата база) на пенсионноосигурителното дружество спадне под размера, определен в ал. 4, то уведомява в 3-дневен срок заместник-председателя на комисията, като представя оздравителна програма за привеждане в 3-месечен срок на собствения капитал в съответствие с изискванията на кодекса. Заместник-председателят на комисията одобрява или отказва да одобри оздравителната програма в 7-дневен срок от получаването ѝ. Следователно, основателно е оплакването на касатора, че цитираните правни норми уреждат сложен фактически състав, при осъществяване на който възниква основание за ангажиране административно-наказателната отговорност на нарушителя. Нормата на чл. 121в, ал. 4 от КСО не урежда самостоятелен състав на нарушение. Това е така, тъй като с разпоредбата на чл. 121в, ал. 6 КСО е предвидено задължение при осъществяване на юридическия факт по ал. 4 - когато собственият капитал (капиталовата база) на пенсионноосигурителното дружество (ПОД) спадне под размера, определен в ал. 4, дружеството да извърши определени действия. Именно поради това, настоящата инстанция приема, че настъпването на юридическия факт по чл. 121в, ал. 4 КСО сам по себе си не представлява основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на ПОД. Неизпълнението на задължението по чл. 121в, ал. 6 КСО представлява самостоятелен състав на нарушение и съответно е основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. В административно-наказателното производство не е обсъдено приложението на чл. 121в, ал. 6 КСО и изпълнението на предвиденото с него задължение, вместо което незаконосъобразно е ангажирана отговорността на

касатора за нарушение по чл. 121в, ал. 4 КСО. Като не е констатирал допуснатите нарушения в хода на административно-наказателното производство районният съд е постановил решение в нарушение на материалния закон, което следва да бъде отменено. На отмяна подлежи и процесното НП.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 16.07.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 22 състав по нахд № 5742/2012 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-64/13.02.2012 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв., на основание чл. 351, ал. 2 във вр. ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 121в, ал. 4 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.